

Sygn. akt I ACa 929/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Mieczysław Brzdąk
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SO del. Ewa Solecka
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko J. G.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt I C 400/12

- 1) umarza postępowanie apelacyjne w części dotyczącej kwoty 702 000 złotych;
- 2) w pozostałej części apelację oddala.

Sygn. akt I ACa 929/13

UZASADNIENIE

Powód J. S. po sprecyzowaniu i rozszerzeniu żądania pozwu wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego J. G. kwoty 826.144,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, w tym:

– kwoty 702.000 zł tytułem odszkodowania za szkodę w postaci utraconych korzyści wynikających z niekorzystnego wyniku sprawy sądowej co było konsekwencją braku działania pozwanego na rzecz powoda;

– kwoty 54.144,37 zł tytułem odszkodowania za szkodę poniesioną przez powoda w związku z egzekucją komorniczą kwot zasądzonych przez sądy na rzecz pozwanych oraz kosztów postępowania egzekucyjnego;

— kwoty 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jaką powód poniósł w wyniku stresu przeżywanego w związku z działaniami Komornika Sądowego i braku odszkodowania w kwocie 702.000 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany był jego pełnomocnikiem z urzędu w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Częstochowie, z powództwa J. S. przeciwko J. R., K. S., Gminie Miastu (...) reprezentowanej przez Prezydenta Miasta (...), A. W. (1), A. W. (2) i S. R. o ustalenie i zapłatę. Powód podnosił, że niekorzystny wyrok w sprawie o sygn. akt I C 388/08 Sądu Okręgowego w Częstochowie zapadł z winy jego pełnomocnika, tj. pozwanego w sprawie, który w trakcie rozprawy głównej wypowiedział mu pełnomocnictwo, w związku z czym powód zmuszony był działać bez profesjonalnej pomocy prawnej. Powód zarzucał też pozwanemu, iż w sytuacji gdy nie będąc już jego pełnomocnikiem, po odebraniu postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego wniosek powoda o wyłączenie sędziego SO A. N. od rozpoznania sprawy, nie podjął żadnych czynności w kierunku obrony jego praw. Zdaniem powoda istnieje związek przyczynowo-skutkowy między tym brakiem działania pozwanego i w konsekwencji niewyłączeniem sędziego SO A. N. i nie zasądzeniem na rzecz powoda odszkodowania.

Pozwany J. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Zarzucił, iż w toku procesu doszło do zmiany pełnomocnika z urzędu i do czasu wydania wyroku przez Sąd I instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym powoda reprezentował inny pełnomocnik. Wypowiedzenie pełnomocnictwa nastąpiło w konsekwencji utraty zaufania pomiędzy adwokatem a mocodawcą, czego objawem było złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa do Prokuratury przez powoda przeciwko żonie pozwanego oraz złożenie przez powoda skargi na adwokata J. G. do Sądu. Nadto zawiadomił organy przed którymi występował o wypowiedzeniu pełnomocnictwa, co zostało ujęte w protokole rozprawy z dnia 10 grudnia 2009 r. a powód wcześniej sam wypowiedział mu pełnomocnictwo. Natomiast co do zarzutu podniesionego w pozwie przez powoda odnośnie nie zaskarżenia postanowienia o oddaleniu wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego A. N. od rozpoznania sprawy, pozwany wyjaśnił, iż w jego ocenie nie było podstaw ani do wyłączenia sędziego ani do zaskarżenia postanowienia. Powód nie wskazał także jaką szkodę poniósł, i na jakiej podstawie prawnej domaga się zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia, nie wskazał również dowodów na potwierdzenie swoich roszczeń.

Wyrokiem z dnia 21 maja 2013r. Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił powództwo.

W uzasadnieniu ustalił, iż przed Sądem Okręgowym w Częstochowie w sprawie o sygn. akt IC 338/08 toczyła się sprawa z powództwa J. S. przeciwko J. R., K. S., Gminie Miastu (...) reprezentowanej przez Prezydenta Miasta (...), A. W. (1), A. W. (2) i S. R. o ustalenie i zapłatę, powoda reprezentował pełnomocnik z urzędu J. G.. W dniu 10 grudnia 2009 r. odbyła się rozprawa, na której po odczytaniu pisma osobistego powoda z dnia 1 grudnia 2009r. pełnomocnik powoda oświadczył, że nie widzi możliwości dalszego reprezentowania powoda, z uwagi na bezpodstawne oskarżenia ze strony powoda wobec jego żony i rodziny. Pełnomocnik J. G. zobowiązał się do zwrotu dokumentów będących w jego posiadaniu powodowi. Powód wniósł o wyznaczenie mu innego pełnomocnika z urzędu.

(dowód: protokół rozprawy w sprawie sygn. akt IC 338/08 SO w Częstochowie, karta akt 7-11, 18-24, wyrok karta akt 26).

W dniu 5 stycznia 2010 r. adwokat J. G. złożył do akt sprawy dokumenty zawnioskowane przez powoda w dniu rozprawy, tj. 10 grudnia 2009r. Wniosek złożony przez powoda o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego A. N. od rozpoznania sprawy o zapłatę i ustalenie, Sąd Okręgowy oddalił, uzasadniając iż okoliczności przytoczone przez powoda nie uzasadniają powzięcia przekonania o istnieniu pomiędzy sędzią a stronami pozwanymi stosunku osobistego tego rodzaju, że mogłyby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego w orzekaniu w tej sprawie. Okoliczności podniesione przez powoda w żaden sposób nie mogą stanowić o bezstronności sędziego, natomiast jeżeli powód uważa, że cały przebieg rozprawy nie został odnotowany w protokole bądź też został odnotowany w sposób niezgodny z jej przebiegiem może żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu, nie może natomiast domagać się wyłączenia Sędziego na tej podstawie. Dnia 4 lutego 2010 r. odbyła się kolejna rozprawa w sprawie o sygn. akt I C

338/08, na której nie stawił się pełnomocnik powoda z urzędu J. G.. Sąd postanowił zobowiązać powoda J. S. do wystąpienia do ORA w C. o zmianę pełnomocnika. Zarządzeniem z dnia 9 września 2010 r. Okręgowa Rada Adwokacka ustanowiła pełnomocnikiem M. K.. Po rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I C 338/08 w dniu 16 grudnia 2010 r. Sąd oddalił powództwo wyrokiem z dnia 29 grudnia 2010 r., ponadto zasądził od powoda na rzecz pozwanych kwoty po 7 217 zł dla każdego z pozwanych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Przyznano także adwokatowi J. G. i adwokatowi M. K. od Skarbu Państwa kwoty po 4 392 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu

(dowód: wyrok SO w Częstochowie z dnia 29 grudnia 2010r.).

Powód J. S. wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 30 listopada 2011 r., sygn. akt I ACa 333/11, uchylił zaskarżony wyrok w zakresie w jakim odnosił się do żądania powoda uznania umowy sprzedaży prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, obejmującej działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym (...), o powierzchni 0.0533 ha, położonej w C., przy ul. (...) i znajdującego się na niej budynku, zawartej w dniu 29 lipca 2002 r. za nieważną i w tej części umorzył postępowanie; oddalił apelację w pozostałym zakresie; zasądził od powoda na rzecz pozwanych J. R., S. R., K. S. po 5400 zł oraz solidarnie na rzecz A. W. (2) i A. W. (1) 5400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

(dowód wyrok SA w Katowicach wydany w sprawie I ACa 333/11 wraz z uzasadnieniem, karta akt 26-31).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach w piśmie z dnia 22.03.2012r. skierowanym do J. S., w odpowiedzi na pismo J. S. z dnia 21 marca 2012r. uznał zarzuty podniesione w tym piśmie za nieuzasadnione. Nadmieniał nadto, iż w uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny odniósł się do zarzutów apelacji dotyczących naruszenia prawa procesowego, szczegółowo omówiona została grupa zarzutów dotyczących wniosków o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Częstochowie. Podkreślił, iż Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska zawartego w apelacji wniesionej przez J. S., wskazując iż nie znajduje uzasadnienia zarzut nieważności postępowania oparty na twierdzeniu, iż w sprawie orzekła sędzia podlegający wyłączeniu od rozpoznania sprawy.

(dowód: pismo Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach, karta akt 32-33).

Powód w dniu 25 maja 2012r. wniósł skargę, w której domagał się wznowienia postępowania w sprawie o sygn. akt IC 338/08. Sąd Apelacyjny w Katowicach po rozpoznaniu skargi postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012r. odrzucił skargę, w uzasadnieniu podając, iż skarga nie była oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

Powód złożył jeszcze dwie kolejne skargi o wznowienie tegoż samego postępowania, w dniu 13 listopada 2012 r. i w dniu 20 lutego 2013r., które to obie skargi Sąd Apelacyjny odrzucił postanowieniem z dnia 14 marca 2013 r.

(dowód: postanowienia z uzasadnieniami wydane przez SA w Katowicach w sprawie I ACa 428/12, I ACa 273/13, karta akt 152-157).

W ocenie sądu pierwszej instancji powództwo na uwzględnienie nie zasługiwało. Podstawa żądania zadośćuczynienia i odszkodowania były zarzuty, że pozwany niewłaściwie reprezentował powoda w sprawie IC 338/08, gdyż bez zgody Okręgowej Rady Adwokackiej wypowiedział mu pełnomocnictwo, nie powiadomił o tym fakcie Okręgowej Rady Adwokackiej, przez co powód narażony był na brak profesjonalnej pomocy prawnej w toku postępowania, następnie nie będąc już jego pełnomocnikiem przyjął postanowienie Sądu Okręgowego adresowane do powoda J. S. i nie podjął w związku z tym żadnych czynności, co w ocenie powoda, przyczyniło się to do oddalenia jego powództwa i w konsekwencji obciążenia go kosztami procesowymi. Strony łączył więc stosunek zbliżony do umowy zlecenia. Powód nie wykazał jednak aby prowadząc sprawę pozwany nie dopełnił należytej staranności. Pozwany spełnił przesłanki z art. 118 § 4 kpc zawiadamiając sąd o wypowiedzeniu pełnomocnictwa powodowi, nadto wcześniej to powód wypowiedział pełnomocnictwo pozwanemu.

Wreszcie w toku procesu ustanowiono na rzecz powoda innego pełnomocnika. Za chybiony uznał sąd także zarzut, że brak zaskarżenia postanowienia o odmowie wyłączenia sędziego orzekającego w sprawie doprowadził do

rozpatrywania sprawy przez sędziego wyłączanego z mocy ustawy, przez co postępowanie było wadliwe. Sędzia, którego dotyczył wniosek złożył oświadczenie, iż z żadną ze stron nie łączy go stosunki osobiste tego rodzaju, że mogłyby wywołać wątpliwości co do bezstronności w orzekaniu w sprawie. Złożenie zatem przez pozwanego J. G. zażalenia na w/w postanowienie, w żaden sposób nie zmieniłoby składu osobowego Sądu w rozpatrywanej sprawie, przyczyniłoby się jedynie do przewlekłości postępowania. Zapadły w sprawie IC 338/09 wyrok był poddany kontroli instancyjnej, a skargi o wznowienie postępowania zostały oddalone. Zatem w ocenie sądu pierwszej instancji powód nie wykazał aby doszło do popełnienia czynu zabronionego na jego szkodę przez pozwanego, ani też okoliczności opisywanych w pozwie i pismach rozszerzających żądania i ich podstawę faktyczną nie są powiązane ze sobą w taki sposób aby można było uznać, iż pomiędzy wskazywanymi faktami istnieje normalny związek przyczynowy. Jednocześnie powód nie wykazał poniesienia przez siebie szkody w rozumieniu kodeksu cywilnego.

Zatem sąd pierwszej instancji powództwo oddalił.

Od wyroku tego wniósł apelację powód. Zarzucił:

I. naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy przez pozostawienie bez rozpoznania dowodów i oświadczeń pozwanego, z których wynikało, że wypowiedział pełnomocnictwo pozwanemu w dniu 30 listopada 2009r., zatem pozwany bezprawnie jako osoba nie związana ze sprawą zatrzymał pismo procesowe odmawiające wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy w ten sposób popełnił czyn niedozwolony na jego szkodę i istnieje związek przyczynowy pomiędzy czynem niedozwolonym pozwanego, a szkoda powoda;

II. nierozpoznanie przez sąd istoty sprawy, gdyż sąd pomijał wszystkie dowody, które sam pierwotnie przyjął, a z których miało wynikać, że to powód pierwszy wypowiedział pozwanemu pełnomocnictwo zatem sąd nie rozpoznał istoty sprawy i uczynił to w interesie pozwanego.

W piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2014r. złożył kolejne wnioski dowodowe oraz wniosek o zawieszenie postępowania w części dotyczącej kwoty 702.000 zł do czasu rozpoznania pozwu przeciwko J. R. o tę kwotę z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia co czyni dochodzenie tej kwoty od powoda niestosowne. Po oddaleniu wniosku o zawieszenia postępowania przez Sąd Apelacyjny powód cofnął apelację co do kwoty 702.000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

W części, w której powód cofnął apelację, tj. co do kwoty 702.000 zł z mocy art. 391 § 2 kpc Sąd Apelacyjny umorzył postępowanie apelacyjne.

W pozostałej zaś części apelacja powoda zasadna nie była zatem skutku odnieść nie mogła. Wbrew zarzutom skarżącego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia, że istotnie pozwany swym zawinionym działaniem wyrządził powodowi szkodę.

Natomiast dowody, o których dopuszczenie wnioskował powód w apelacji i piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2014r. nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, dlatego też Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosku o ich dopuszczenie.

Powód swej szkody upatrywał w tym, że przegrał proces w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Częstochowie, sygn. akt 338/09, zaś pozwanego obwinił o to, że swym zawinionym działaniem doprowadził do przegrania procesu.

Zgodnie z utrwalonym już w tej mierze orzecznictwem Sądu Najwyższego adwokat i radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone swemu mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należyta staranność, ocenioną przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru ich działalności, a nie można także wykluczyć sytuacji, w której pełnomocnik procesowy dopuścił się zaniedbania noszącego znamiona czynu zabronionego (tak SN m.in. w wyroku

z dnia 16.12. 2012r, IICSK 210/12, OSNC 20013/7-8/91) lecz w okolicznościach niniejszej sprawy sytuacja taka nie zachodzi.

Podziela Sąd Apelacyjny dokonane przez sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, z tym tylko uzupełnieniem, że powód także nie chciał aby pozwany go reprezentował i sam wypowiedział mu pełnomocnictwo pismem z dnia 30 listopada 2009r. (dowód pismo powoda z 30.11.2009r. – akta IC 338/09), dokonując ustaleń faktycznych sąd pierwszej instancji nie naruszył prawa procesowego w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy, wszechstronnie rozważył zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, z poczynionych ustaleń wyciągnął właściwe wnioski.

Pozwany był pełnomocnikiem powoda z urzędu. Z mocy art. 118 kpc w wersji obowiązującej do dnia 19 kwietnia 2010r. ustanowienie adwokata lub radcy prawnego dla strony jest równoznaczne z udzieleniem mu pełnomocnictwa. Z kolei umowa o zastępstwo procesowe należy do kategorii umów o świadczenie, do których odpowiednio na podstawie odesłania zawartego w art. 750 kc stosuje się przepisy o zleceniu, w zakresie nieuregulowanym przepisami dotyczącymi funkcjonowania adwokatów lub radców prawnych. Oceniając zaniedbania i błędy pełnomocnika należy uwzględnić profesjonalny charakter działalności, nie mniej jednak pomiędzy ewentualnym niewłaściwym działaniem lub zaniechaniem pełnomocnika, a ewentualną szkodą musi istnieć normalny związek przyczynowy, a w tym stanie rzeczy związku takiego, jak trafnie przyjął sąd pierwszej instancji nie sposób się doszukać.

Jak wyżej podniesiono powód swej szkody upatrywał w tym, że przegrał proces w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Częstochowie, sygn. akt 338/09, zaś pozwanego obwiniał o to, że swym zawinionym działaniem doprowadził do przegrania procesu. Z kolei zawinione działanie pozwanego zdaniem powoda sprowadzało się do tego, że bez zgody Okręgowej Rady Adwokackiej wypowiedział mu pełnomocnictwo, nie powiadomił o tym fakcie Okręgowej Rady Adwokackiej, przez co powód narażony był na brak profesjonalnej pomocy prawnej w toku postępowania, następnie nie będąc już jego pełnomocnikiem przyjął postanowienie Sądu Okręgowego adresowane do powoda i nie podjął w związku z tym żadnych czynności, co w ocenie powoda, przyczyniło się to do oddalenia jego powództwa i obciążenia go kosztami procesowymi. W apelacji podkreślił, iż to on pierwszy wypowiedział pełnomocnictwo pozwanemu, natomiast pozwany nadal odbierał kierowane do powoda pisma procesowe i nie oddawał ich powodowi. W ocenie Sądu Apelacyjnego żadne z tych działań pozwanego nie doprowadziły do przegrania sprawy IC 338/09 przez powoda.

Istotnie na rozprawie w dniu 10 grudnia 2009 r. po odczytaniu pisma osobistego powoda z dnia 1 grudnia 2009r. pozwany – ówczesny pełnomocnik powoda oświadczył, że nie widzi możliwości dalszego reprezentowania powoda, z uwagi na bezpodstawne oskarżenia ze strony powoda wobec jego żony i rodziny. Pozwany nie zawiadomił o tym fakcie okręgowej Rady Adwokackiej. Wskazać natomiast trzeba, iż art. 118 kpc w wersji obowiązującej w dniu do dnia 19 kwietnia 2010r. miał tylko jeden paragraf i nie było możliwości, którą daje obecnie obowiązujący § 3 art. 118 kpc aby sąd zwolnił adwokata od obowiązku zastępowania strony w procesie. Z mocy art. 28 § 2 (w wersji wtedy obowiązującej) Prawa o adwokaturze w sprawach, w których pomoc prawna ma z mocy przepisów prawa nastąpić z urzędu, zwolnić adwokata od udzielenia pomocy prawnej może tylko organ, który go wyznaczył. Pozwany nie zwrócił się do Dziekana Rady Adwokackiej z prośbą o zwolnienie go z tej funkcji, a na następną rozprawę nie przyszedł, jednakże, wbrew zarzutom skarżącego w żaden sposób nie doprowadziło to do przegrania przez powoda sprawy albowiem powodowi ustanowiono kolejnego pełnomocnika z urzędu, który działał w sprawie, a sprawa zakończyła się wyrokiem dopiero w dniu 20 grudnia 2010r. Nadto, co potwierdza sam skarżący to powód nie chciał aby pozwany go reprezentował i sam wypowiedział mu pełnomocnictwo pismem z dnia 30 listopada 2009r., podnosząc w tym piśmie, że chce działać sam (domagał się bowiem „przywrócenia mu pełnej władzy nad czynnościami procesowymi”). Zgodnie zaś z utrwalonym już orzecnictwem strona, dla której ustanowiono adwokata z urzędu może – stosownie do art. 94 § 1 w zw. z art. 118 § 1 kpc – wypowiedzieć temu adwokatowi pełnomocnictwo procesowe (patrz SN z 19.11.2011, IICSK 85/11, lex 1147739).

Skarżący zarzucał także powodowi, że nie będąc już jego pełnomocnikiem odebrał postanowienie o odmowie wyłączenia od rozpoznania sprawy sędziego przewodniczącego, nie zaskarżył tego postanowienia ani nie przekazał go powodowi i to doprowadziło do przegrania sprawy.

Istotnie sytuacja taka miała miejsce, jednakże nie sposób w okolicznościach niniejszej sprawy przyjąć aby istotnie fakt nie zaskarżenia postanowienia o odmowie wyłączenia sędziego doprowadził do wydania wyroku oddalającego powództwo. Wniosek o wyłączenie sędziego został bowiem oddalony, gdyż zdaniem sądu okoliczności przytoczone przez powoda nie uzasadniały powzięcia przekonania o istnieniu pomiędzy sędzią a stronami pozwanymi stosunku osobistego tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego w sprawie. Okoliczności podniesione przez powoda sprowadzały się do zarzutów naruszania przez sędziego procedury, w uzasadnieniu sąd podkreślił, iż jeżeli powód uważa, że cały przebieg rozprawy nie został odnotowany w protokole bądź też został odnotowany w sposób niezgodny z jej przebiegiem może żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu, nie może natomiast domagać się wyłączenia Sędziego na tej podstawie. Nie można więc przyjąć, że złożenie zażalenia na to postanowienie mogło odnieść spodziewany przez powoda skutek. Nie sposób też przyjąć, jakby tego chciał skarżący, że gdyby sprawę prowadził inny sędzia powód by wygrał. Podnieść bowiem trzeba, że wyrok w sprawie IC 338/12 podlegał kontroli instancyjnego i apelacja powoda nie została uwzględniona. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny odniósł się także do zarzutów apelacji dotyczących naruszenia prawa procesowego, szczegółowo omówiona została grupa zarzutów dotyczących wniosków o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Częstochowie. Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska zawartego w apelacji powoda, wskazując, iż nie znajduje uzasadnienia zarzut nieważności postępowania oparty na twierdzeniu, iż w sprawie orzekł sędzia podlegający wyłączeniu od rozpoznania sprawy.

Ponadto powód w dniu 25 maja 2012r. wniósł skargę, w której domagał się wznowienia postępowania w sprawie o sygn. akt IC 338/08. Sąd Apelacyjny w Katowicach po rozpoznaniu skargi postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012r. odrzucił skargę, w uzasadnieniu podając, iż skarga nie była oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

Powód złożył jeszcze dwie kolejne skargi o wznowienie tegoż samego postępowania, w dniu 13 listopada 2012 r. i w dniu 20 lutego 2013r., obie skargi Sąd Apelacyjny odrzucił postanowieniem z dnia 14 marca 2013 r.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że wskazane przez powoda zachowanie się pozwanego doprowadziło do przegrania sprawy przez powoda i gdyby pozwany będąc pełnomocnikiem powoda wskazanych uchybień nie popełnił to wynik sprawy byłby dla powoda korzystny.

Trafnie więc, w tym stanie rzeczy sąd pierwszej instancji powództwo oddalił, zatem apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw należało oddalić na mocy art. 385 kpc.